

प्रभव ३, ५. अमेध्याक्त 126. 128. 132. 11, 96. 12, 71. BHAG. 17, 10. — 2) n.
a) die Excremente ÇABDAR. im ÇKDR. समुत्सृजेद्वातमार्गे यस्त्वमेध्यामनापदि
M. 9, 282. — b) etwas Unheiliges, ein böses Vorzeichen: अमेध्यं दृष्ट्वा सूर्यमपतिष्ठेत KĀTJ. ÇR. 25, 11, 24. स्वप्नदीतरणाववर्षणामेध्यदर्शनप्रयाणेषु
1, 7, 3.

अमेने (von 3. अ + मेना) adj. unbeweibt: अमेनेऽश्विजनिवतश्चकार्य RV.
5, 31, 2.

अमेने (3. अ + मे) adj. nicht schiessend, nicht schleudernd, unfähig
dazu: मेन्या मेनिरस्यमेनयस्ते संतु येऽस्मान्मेध्यायान्ति AV. 5, 6, 9. 10. VS.
38, 14.

अमेय (3. अ + मेय) adj. nicht messbar: अमेयात्मन् INDR. 2, 22. RAGH. 10, 18.

अमेष्ट (अमा + इष्ट) adj. daheim geopfert VS. 10, 20.

अमोच्य (3. अ + मो) adj. unlöslich: पार्श्वः AV. 3, 6, 5.

अमोघ (3. अ + मोघ) 1) adj. f. आ nicht irrend, nicht fehlend, nicht eitel,
einschlagend, das Ziel erreichend, fruchtbar, gegründet H. an. 3, 134. MED.
gh. 7. इषवः R. 3, 18, 38. शक्तिम् (Speer) 6, 80, 32. सायकम् RAGH. 3, 53. अ-
स्त्रम् 12, 97. VIKR. 88. KUMĀRAS. 3, 66. वलम् VIÇV. 6, 20. ०क्रोधकृष्य R. 2,
1, 17. सभङ्गप्रकृतियनैः कामिलद्वेषमोघैः MEGH. 72. वीजम् KUMĀRAS.
2, 5. आशियः RAGH. 1, 44. — 2) m. a) das Nichtirren, Nichtfehlgehen:
तदत्र तं प्रीणाति तयो हास्येषो अमोघायावाकितो भवति ÇAT. BR. 1, 7, 3, 13.
तयो हामोघाय देवतानां मनोऽस्युपसंगतानि भवन्ति 3, 8, 3, 14. — b) ein Bein.
Çiva's Çiv. — c) N. eines Flusses ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) f. ०घा. a)
Bignonia suaveolens Roxb. AK. 2, 4, 2, 35. — b) N. einer Pflanze, deren
Same gegen Eingeweidewürmer gebraucht wird, AK. 2, 4, 3, 24. H. an.
3, 134. MED. gh. 7. Vgl. विडङ्ग. — c) Terminalia citrina Roxb. (पट्या)
H. an. MED. — d) N. eines Speers (शक्ति) MBh. 3, 16990. fg. R. 4, 29, 12.
— e) ein Bein. von Çiva's Gemahlin H. ç. 49. — f) N. pr. die Frau des
Büssers Çantanu LIA. I, 353. N. — g) myst. Bezeichnung des Doppel-
consonanten त्त Ind. St. 2, 316.

अमोघपाद (अमोघ 1. + द्पा) m. ein Bein. Çiva's Çiv.

अमोघदर्शिन (अ + द) m. N. pr. eines Bodhisattva LALIT. 167. BURN.
Lot. de la b. I. 2. VJUTP. 22, b.

अमोघभूति (अ + भू) m. N. pr. eines Königs LIA. II, 823. fg.

अमोघराज (अ + राज) m. N. pr. eines Bhikshu LALIT. 3.

अमोघविक्रम (अ + वि) m. ein Bein. Çiva's Çiv.

अमोघसिद्ध (अ + सि) m. N. pr. der 3te Dhjānibuddha BURN. Intr.
117. 342. SCHIEFNER, Lebensb. 244 (14).

अमोघाचार्य (अ + आचार्य) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H.
No. 974.

अमोत (अमा + उत) adj. (daheim) gewebt: वासः AV. 9, 3, 14. 12, 3, 51.

अमोतक (von अमोत) m. Weber: अमोतपुत्रका ऋषाममोतका इवासते
KUNT. 1, 5.

अमोतपुत्रका (अ + पु) f. Webermädchen, s. u. अमोतक.

अमोत् (3. अ + मत) adv. unversehens: (गन्धर्वाः) ये अमो ज्ञाता-
न्मारयन्ति मूर्तेका अमोत्तेरे AV. 8, 6, 19. Kann das स zu र erweichen P.
8, 2, 70. अम एव oder अमरेव Sch. Im gaṇa स्वरादि werden अमस् und
अमर als indecll. aufgeführt.

1. अम्ब. अम्बति gehen Dhātup. 11, 21.

2. अम्ब. अम्बते tönen Dhātup. 10, 16. — Vgl. अम्भ.

1. अम्ब Partikel, in der Mitte des Satzes enklitisch, aufmunternd
und bekräftigend: wohl, wohl! अम्ब नि ष्वर समरीर्चिदाम् VS. 6, 36.
मा सु भित्या मा सु रिषो ऽम्ब धृष्ट वीर्यस्व सु 11, 68. उवे अम्ब मुला-
भिकि यवेवाङ्ग भविष्यति । भस्मै अम्ब सक्थि मे शिरो मे वीच हृष्यति
RV. 10, 86, 7. ओषधयः शतं वै अम्ब धामानि 97, 2. अग्रशस्ता इव स्मि
प्रशस्तिमम्ब नस्कृधि 2, 41, 16. Die Erklärer und auch ÇAT. BR. 6, 6, 2, 5.
sehen darin einen Vocativ: o Mutter! — Vgl. अम्बा.

2. अम्ब = अम्भ H. 1388, Sch. präkrtisch für अम्बु.

अम्बक n. 1) Auge TRIK. 2, 6, 30. H. 575. Aus अम्बक (s. d.) geschlos-
sen. — 2) Kupfer RĀGĀN. im ÇKDR.

अम्बया f. Mutter, Mütterchen: अम्बया नद्यः KAUSH. Up. in Ind. St. 1,
183, N. 3. 397. 398, N. — Vgl. अम्बि.

अम्बुर n. SIDDH. K. 249, b, 2. m. n. gaṇa अम्बुरादि. 1) n. Umkreis, Um-
gebung: यत्रोस्तया परावात् यद्वा स्थो अम्बुरे (vgl. 1, 47, 7, wo तुर्वशे
st. अम्बुरे) RV. 8, 8, 14. Nach NAIGH. 2, 16. = अम्बिक. — 2) n. Kleidung,
Gewand AK. 3, 4, 183. H. 666. an. 3, 517. MED. r. 108. M. 4, 35. BHAG. 11,
11. ARĀ. 10, 19. SUND. 1, 30. VIÇV. 4, 22. 12, 24. R. 3, 9, 4. प्रवराण्यम्बुराणि
2, 94, 12. कम्बलादीनि वस्त्राणि तौमपट्टाम्बुराणि च 1, 74, 3. In Ver-
bindung mit वासम् Kleid: सुमूढाम्बुरवाससम् Hip. 3, 14. अग्निनाम्बुर-
वाससः R. 5, 10, 15. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 2, 75, 7. 6, 95, 22.
KATHĀS. 2, 51. AMAR. 36 (= VET. 11, 13). मकी सागराम्बुरा R. 2, 98, 7. —
3) n. Baumwolle H. an. 3, 517. VIÇV. im ÇKDR. — 4) n. Luftkreis, Him-
mel, Luft NAIGH. 1, 3. AK. 1, 1, 2, 1. 3, 4, 183. H. 163. an. 3, 517. MED. r.
108. तारापतिरिवाम्बुरे SIV. 1, 19. स्तनयितोरिवाम्बुरे ARĀ. 6, 9. भूषयता-
विमं देशं चन्द्रसूर्याविवाम्बुरम् R. 4, 48, 5. कपोताङ्गरूपो धूमो दृश्यते विमले
ऽम्बुरे 3, 5, 7. येन ते भविष्यत्यम्बुरे गतिः VID. 111. 21. RAGH. 12, 41. m.:
मकीधरः — कम्बु संनादितनिकरारतो भृशं नदद्भिर्नलैरिवाम्बुरः R. 4, 53,
21. — 5) Safran H. ç. 131. — 6) Talk RĀGĀN. im ÇKDR. Vgl. अम्ब. —
7) eine bes. wohlriechende Substanz (Ambra) TRIK. 3, 3, 325. H. an.
3, 517. MED. r. 108. VIÇV. im ÇKDR. — 8) N. eines Volkes VARĀH. BRH.
S. in Verz. d. B. H. 241 (ÇI. 27.). — 9) = नागभिद् TRIK. 3, 3, 325. —
10) = रद्वक्त्रकापयोः Lippe und Uebel H. an. 3, 517. Statt dessen ist
wohl wie MED. r. 111. zu lesen: ऽररं क्त्रकापयोः. — Wohl aus अनु-वर
(von वर) verstümmelt.

अम्बुरस्थली (अ + स्थ) f. die Erde H. ç. 136.

अम्बुरिष n. Bratpfanne = अम्बुरीष RAMĀN. zu AK. im ÇKDR.

अम्बुरीष n. SIDDH. K. 249, b, 5. 1) Bratpfanne, n. AK. 2, 9, 30. TRIK.
3, 3, 433. H. 1020 (m. n. Sch.). MED. sh. 47. m. Uṇ. 4, 9 (अम्बुरीष). H. an. 4,
314. वैश्यकुलाम्बुरीषमहानसाद्वा KĀTJ. ÇR. 4, 7, 16. — 2) m. Kind, Jun-
ges (किशोर) TRIK. H. an. MED. sh. 48. — 3) m. Sonne diess. — 4) Kampf,
m. H. an. n. TRIK. MED. sh. 47. — 5) m. Reue MED. sh. 48. — 6) m.
Spondias mangifera (आम्रतक) H. an. 4, 315. MED. — 7) m. eine Art
Hölle MED. — 8) Vishṇu TRIK. — 9) Çiva TRIK. H. an. — 10) N. pr.
ein Abkömmling von Vṛshāgir RV. 4, 100, 17. Verfasser von 9, 98.
Verz. d. B. H. 56, 9. ein König MED. sh. 47. भगवानम्बुरीषश्च ब्राह्मणा-
यामितौजसे । प्रदाय सकलं राष्ट्रं सुरलोकमवाप्तवान् ॥ MBh. 13, 6252. ein
Nachkomme Ikshvāku's, ein Sohn Praçuçruka's und König von